

Ceruri deschise

Poziționează-te pentru a-L întâlni pe Dumnezeuul trezirii

BILL JOHNSON

Tradusă din limba engleză de Magda Zaharie



Editura Gold Books
Baia Mare
2021

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

JOHNSON, BILL

Ceruri deschise : poziționează-te pentru a-L întâlni pe Dumnezeuul trezirii /
Bill Johnson ; trad. din lb. engleză de Magda Zaharie. - Baia Mare : Gold Books,
2021

ISBN 978-606-95299-3-5

I. Zaharie, Magda (trad.)

2

Titlul original *Open Heavens*

© Copyright 2021 Bill Johnson.

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Gold Books. Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a editurii Gold Books. Dacă nu există alte precizări, versetele biblice sunt citate din traducerea NTRL (Noua Traducere în limba română a Bibliei).

BTF2015 - Biblia Traducerea Fidela 2015.

BVA - Biblia în versiunea actualizată 2018.

VBRC2013 - Biblia Romano-Catolică 2013.

Ceruri deschise - Bill Johnson

Copyright © 2021 GOLD BOOKS, Baia Mare, Liliacului 16,

e-mail: contact@goldbooks.ro, www.goldbooks.ro

Traducerea și editarea: Magda Zaharie

Tehnoredactarea: Nicu Zaharie

Corectura: Ștef Văsuțiu

ISBN print: 9786069529935

Cuprins

Prefață de Daniel Kolenda	7
Prefață de Lou Engle	9
Capitolul 1 Ceruri deschise: realitatea supremă	15
Capitolul 2 Călătoria mea personală	29
Capitolul 3 Vinul din ciorchine	49
Capitolul 4 Ce este trezirea?	65
Capitolul 5 Rugându-ne pentru trezire	89
Capitolul 6 Cheia trezirii	113
Capitolul 7 Bogății spirituale	143
Capitolul 8 Menținerea focului aprins	157
Capitolul 9 Obstacolul maturității	181
Capitolul 10 Transpunerea trezirii	197
Capitolul 11 „Pentru ce” este trezirea	211
Capitolul 12 Cincizecimea care vine, slava care vine	229
Capitolul 13 Trezire, reformă, renaștere	245
Capitolul 14 Un om matur	273

PREFAȚĂ I

de Daniel Kolenda

Presupun că toată lumea poate înțelege de ce nu ai dori nici odată să vorbești la o conferință *după* Bill Johnson. Este greu de egalat. Aceasta a fost, însă, situația în care m-am aflat prima dată când ne-am întâlnit. Ascultându-l dând învățătură, am fost uimit de înțelepciunea din cuvintele sale și de modul grațios în care se raporta la fiecare persoană. Mă așteptam chiar să fie în avion în seara aceea, zburând spre următorul angajament. Acest lucru este normal pentru cei care vorbesc la conferințe, în mod special pentru cei atât de căutați precum Bill Johnson. Spre surprinderea mea, când am început să predic a doua zi, el stătea acolo, ascultându-mă. Nu numai atât, ci lua notițe. Și în afară de aceasta, el spunea „amin” și mă încuraja în timp ce vorbeam. Sunt convins că nu am spus nimic nou pentru el. Nu mă cunoștea și nu avea de ce să fie atât de amabil. Dar am văzut în el inima unui tată – duioasă, autentică, înțeleaptă și plină de încurajare. Am fost impresionat de smerenia lui, în ciuda rangului său extraordinar în Trupul lui Cristos. De atunci, l-am iubit și l-am onorat.

Aceasta este ceea ce îmi vine în minte atunci când mă gândesc la Bill Johnson – el este un adevărat tată al credinței în generația noastră. Mai precis, Bill este un tată adevărat al credinței pentru *trezire*. El nu numai că a experimentat trezirea

în propria sa biserică și lucrare de slujire timp de mulți ani, dar a acumulat și o înțelepciune biblică profundă despre modul în care să o mențină. Cu toate acestea, el încă tânjește după mai mult, dorind ca plenitudinea manifestărilor trezirii să vină în Biserică și în lume. Despre aceasta este cartea de față. Ea rezultă din năzuința lui Bill de a vedea slava lui Dumnezeu pe pământ, precum în Cer. Dar rezultă și din poziția sa extrem de experimentată ca tată, în Trup, pentru a conduce generația viitoare la slavă.

Ceruri deschise este ca un fișier comprimat de computer, care condensează cantități masive de informații, adunate în mulți ani de experiență, într-o proză clară și lucidă. De îndată ce deschidem fișierul, profităm de scrierea simplă, dar profundă a lui Bill despre acest subiect - aceasta ne oferă enorm de multe revelații spirituale pentru viitorul nostru. Bill nu ar spune niciodată că a *reușit* (lucru pe care îl subliniază în carte). Dar este deosebit de calificat pentru a vorbi cu autoritate despre acest subiect. Și, în calitate de membru al generației viitoare, eu sunt recunoscător că ne-a transmis și nouă cunoștințele sale.

Unul dintre lucrurile care m-au impresionat cel mai profund în această carte a fost modul atât de sincer în care Bill a împărtășit prețul pe care l-a plătit urmărind trezirea. Poveștile sale, împletite cu o candoare vulnerabilă, oferă încurajare și sfaturi practice cu privire la modul în care să înfrunți teama de oameni în timp ce ațâți chiar și cele mai mici flăcări pentru a deveni focuri mai mari. Bill nu menajează, explicând în mod sincer faptul că trezirea este costisitoare, imprevizibilă și uneori nepopulară. Dar el rămâne plin de har și tandrețe, fără judecată. Este extrem de ușor să te identifiți cu ilustrați-

ile sale personale, care slujesc pentru a inspira și a împuternici. Aceasta este frumusețea acestei cărți. Este vorba despre ceva profund spiritual, dar este practică și realistă. Și aceasta este și ideea: „precum în cer, așa și pe *pământ*”. Prin toate acestea, și fără a nega durerea, Bill ne ajută să vedem că sacrificiul pentru trezire nu poate fi comparat cu recompensele sale.

Din câte văd eu, în această carte, un tată al credinței pentru trezire oferă generației mele trei daruri. Primul este o *definiție* clară a trezirii, pe care o putem înțelege și urmări cu pasiune. Al doilea, o *povară* pentru *menținerea* trezirii. Și, în cele din urmă, o viziune clară a *obiectivului* lui Dumnezeu pentru trezire: impact de anvergură asupra orașelor și a culturii noastre. El ne îndeamnă să nu urmărim trezirea de dragul ei, ci pentru slava lui Dumnezeu. Iar Dumnezeu intenționează ca această slavă să se reverse dintr-o Biserică trează pe străzile orașelor noastre, în structurile noastre sociale, în grupurile etnice, în sferile de influență și în artă. Indiferent de părerile tale escatologice specifice, putem cu toții îmbrățișa ideea principală a lui Bill. Trezirea nu este numai pentru Biserică, ci este pentru ca lumea să vadă și să experimenteze slava lui Dumnezeu.

Așadar, dacă tânjești după trezire sau dorești să înțelegi scopul ei, citește cu atenție această carte. Primește învățătura ei și ceea ce împărtășește cu smerenie și cu ardoare. Să luăm făclia de la tați precum Bill Johnson, pentru a ne putea alerga cursa și mai departe pe pistă, și apoi să înmănăm o făclie și mai strălucitoare generației de după noi.

Daniel Kolenda
Președinte al Christ for all Nations

PREFAȚĂ II

de Lou Engle

Am scris multe prefețe în viața mea și a fost foarte împlinitor și o mare bucurie să fac acest lucru. Sunt profund recunoscător să scriu această prefață pentru *Ceruri deschise*, scrisă de prietenul lui Dumnezeu și prietenul nostru, Bill Johnson. Totuși, aceasta este oarecum provocatoare, deoarece Bill vorbește lucruri uimitoare, lucruri pe care le-am întrezărit și le-am experimentat într-o anumită măsură, dar, cu toate acestea, încă simt că le-am văzut doar printr-o sticlă întunecată. Apostolul Ioan a scris: „*Ceea ce era de la început, ceea ce am auzit, ceea ce am văzut cu ochii noștri, ceea ce am privit și ceea ce mâinile noastre au atins – aceasta proclamăm cu privire la Cuvântul vieții*” (1 Ioan 1:1, NIV).

După părerea mea, Bill Johnson scrie ca Ioan, preaiubitul. Ambii au văzut ceva și au atins ceva din Omul Ceresc, care nu este ușor de înțeles de omul natural, pentru că aceste lucruri se discern spiritual. Amândoi urmăresc să elaboreze concepte cerești prin gânduri și cuvinte care să ne ajute să înțelegem. Cred că amândoi tânjesc să „urcăm acolo” cu ei. În această carte, Bill vorbește despre lucrurile pe care le-a văzut în trezire și pe care le-a atins în întâlnirile personale cu privire la Cuvântul Vieții. Acestea sunt lucruri pe care îngerii tânjesc să le vadă și, sincer, lucruri pe care și eu tânjesc să le văd.

Bill ne cheamă spre interior, în adâncurile interioare ale inimii noastre, pentru a fi cercetați și cunoscuți și pentru a cunoaște gândul lui Cristos. El ne atrage în sus, în realitățile cerești pe care „*niciun ochi nu le-a văzut, nicio ureche nu le-a auzit*” (1 Cor. 2:9). Citind, găsesc o întindere – o întindere pentru a atinge fața lui Dumnezeu și o tragere în jos a trezirii istorice. Eu și întreg Trupul lui Cristos suntem profund recunoscători pentru acest om care ne cheamă în sus, spre Cer și care ne dezvăluie Cerul care este deja aici pe pământ, căminul pentru realitățile trezirii.

Așadar, în anumite privințe, cred că nu ar trebui să numesc acest text de introducere o prefață. Cred că voi spune că scriu o ... *pre-urcare*. De ce? Pentru că știu că această carte va fi, prin ea însăși, o scară pe care se vor urca mii de oameni într-o viziune cerească, într-o înțelegere cerească și o foame cerească, în urma cărora Cerul va invada pământul. Este o ascensiune deoarece aceste scrieri, care combină cuvinte spirituale cu gânduri spirituale și descriu adevărate minuni ale trezirii, pot rupe atracția gravitațională de pe o umanitate legată de pământ și ne pot da aripi pentru a zbura în sus, într-o întâlnire față în față, în mod personal și colectiv, în *trezire!*

În ianuarie 2018, am petrecut o lună într-o zonă foarte izolată din cea mai sudică parte a insulelor Hawaii. Îl căutam pe Dumnezeu și posteam, cu excepția câtorva avocado hawaieni și a acelor banane mici care au gust de bomboane. Ce post ceresc! Acolo, mi s-a dat o carte intitulată *Față în față cu Dumnezeu*, scrisă de Bill Johnson, pe care am citit-o în timp ce eram ascuns în mica sală de rugăciune a unei bisericii care aparținea *Adunărilor lui Dumnezeu*. Bill a scris despre călătoria sa perso-

nală, o călătorie a foamei în căutarea unei întâlniri față în față cu Dumnezeu. El a numit această căutare „Căutarea supremă”. Am citit despre lunile de dorință avidă și de urmărire pătimașă a acelei întâlniri față în față. Apoi a urmat întâlnirea supranaturală după care tânjise – Dumnezeu a venit! Dumnezeu l-a acaparat, l-a scuturat, l-a rearanjat. Poate că așa ca pe Iacov, care s-a întâlnit față în față cu Dumnezeu și a sfârșit șchiopătând. Am fost răvășit în interior citind povestea aceasta. Și eu vreau o astfel de întâlnire. Cel puțin așa cred. Bill a spus că această căutare este o invitație de a veni și a muri. Nu cred că m-am gândit vreodată că o întâlnire față în față cu Dumnezeu este căutarea supremă. Da, timp de 45 de ani am tânjit cu siguranță după o întâlnire spirituală, dar nu am aderat pe deplin la cuvintele aceluia imn minunat:

Nu cer niciun vis, niciun extaz de profet,
nicio rupere bruscă a vălului de lut,
niciun înger trimis, niciun cer deschis;
ci ia negura sufletului meu.

Nu, eu am cerut vise și extaz de profet. Însă, într-un fel, în căutarea lui Dumnezeu, eu renunșasem poate să mă mai aștept că L-aș putea vedea cu adevărat pe Isus față în față sau că aș experimenta acest gen de botez măreț despre care am citit și am auzit. Bill vorbește despre o dimensiune a feței lui Dumnezeu ca fiind favoarea Sa. Eu am cunoscut o mare favoare, dar o întâlnire față în față ca fiind căutarea supremă? Cartea mi-a zdruncinat paradigma. Mi-am dat seama că mare parte din căutarea mea a fost mai mult ceea ce aș numi „căutarea viziunii”. Și Doamne, am fost în această căutare: „*Arată-mi viziunea pentru viața mea. Dezvăluie misterul. Ia viața mea și fă-o extra-*

ordinară. Trimite trezire. Întoarce America înapoi la Dumnezeu!” O, ce căutare extraordinară și minunată, dar nu căutarea supremă. Arată-mi fața Ta! Arată-mi slava Ta! Această căutare este menită să primească un răspuns. El vine acolo unde este dorit! Cartea *Față în față cu Dumnezeu* ar trebui citită alături de *Ceruri deschise*. Prima este o cale spre o întâlnire personală cu Cerul deschis, iar aceasta – o autostradă superioară a destinului, care duce la o trezire adevărată, în care fața lui Dumnezeu strălucește peste și cucerește un anumit loc, un anumit oraș sau o anumită națiune.

În Geneza 28, citim că Iacov a ajuns într-un anumit loc. El și-a pus capul pe o piatră și a visat o scară la Cer, pe care îngerii urcau și coborau. Acolo, i-a vorbit Dumnezeu părinților săi. El a numit *locul* respectiv Betel. Eu am fost la biserica Bethel din Redding, California, unde are loc o mare parte din trezirea descrisă în această carte. Am fost acolo de mai multe ori și am remarcat adesea că nu există niciun loc, cred eu, care să se simtă mai mult ca Cerul decât Bethel. Vezi tu, numele Bethel este mai mult decât un nume biblic *cool*, atribuit unei biserici locale. În cazul acesta, Bethel chiar este o descriere a ceea ce se întâmplă cu adevărat acolo. Prezența este acolo. Închinarea ne dă aripi spre Cer. Acolo, mărturiile abundă despre vindecări fizice, vindecări ale inimii și vindecări ale familiilor și căsnițiilor.

Îmi place foarte mult locul din Geneza 28, unde, din nou și din nou, se vorbește despre Betel ca fiind *locul, un anumit loc*. Cu alte cuvinte, Betel era o locație geografică, unde vălul dintre Cer și pământ era subțire. Era un loc de aterizare pentru ființe supranaturale; era literalmente o poartă a Cerului, unde

Cerul și pământul devin una în vise viziuni și profeții. Există un anumit loc în Redding, care este așa. Uneori, acolo poate fi văzut un nor vizibil de glorie. Cerul și pământul s-au contopit. Sunt sigur că Bethel este nemulțumită de ceea ce au primit. Se bucură de aceasta, dar tânjesc după mai mult. Cartea de față este despre aceasta.

Dar dacă fiecare loc ar fi un *anumit loc*? Dacă fiecare casă ar avea un văl subțire? Și dacă orașe întregi ar deveni Betel-uri? Ei bine, așa este această poveste. Mărturia trezirii de la Bethel, cu încercările și experiențele ei, este, de fapt, calea spre astfel de înălțimi. Această carte nu este o cale ușoară înspre vreo Țară Promisă. Nu, ci este o chemare la sfințenie și rugăciune. Această carte ne descoperă cărările vechi pe care au umblat strămoșii trezirii, care ne fac semn și nouă, din nor, să umblăm pe ele. Este un drum pietros, cu picioare însângerate, dar plin de slavă!

Mulți care citesc o astfel de carte ar putea spune: „Trebuie să mă mut acolo!” Și mulți au făcut-o. Și eu m-am gândit la aceasta. Dar, poate că Cerul este acolo unde trăiești *tu*, iar această carte este chemarea *ta* de a atinge acel Cer și de a-l dezvălui în acel loc anumit al *tău*. Poate că este mai bine ca o carte să își răspândească sămânța în lung și în lat, astfel încât foamea care l-a stăpânit pe Bill și un grup mic de oameni să poată fi o foame care se răspândește peste tot în lume. Poate că fiecare loc va fi un anumit loc, pentru că aceasta este promisiunea, nu-i așa? „Dar pe cât este de adevărat că Eu trăiesc, spune Domnul, tot pământul va fi umplut cu gloria Domnului”.

Cred că această carte va fi un adevărat instrument al trezirii – trezirea lui Dumnezeu, dacă vrei. Iar bărbații și femeile, bise-

ricile, familiile și comunitățile vor fi chiar scările pe care Cerul va urca și va coborî. Și acolo, un bărbat care fuge de fratele său, care vrea să îl omoare, se va întâlni cu Dumnezeuul Cerului, va primi un alt nume și va descoperi că fața fratelui său devine chipul lui Dumnezeu.

Cu ani în urmă, l-am auzit pe Dick Eastman, unul dintre marii părinți ai rugăciunii de pe pământ, vorbind despre faptul că el poartă o pungă cu semințe pe umăr. Semințele sunt foamea spirituală. Oriunde merge, el aruncă acele semințe, iar oamenii devin flămânzi după Dumnezeu. Cred că, în această carte, Bill nu doar a aruncat niște semințe, ci cred că a aruncat toată punga. Iar eu unul, vreau să înșfac câte de multe semințe pot.

Lou Engle

Ceruri deschise: realitatea supremă

O trezire adevărată nu înseamnă nimic altceva decât o revoluție, alungarea duhului lumesc și a egoismului și permiterea ca Dumnezeu și dragostea Sa să triumfe în inimi și în vieți (Andrew Murray).

Am fost născuți pentru o continuă trezire. Iar realitatea aminunată a unei treziri permanente se găsește în prezența lui Dumnezeu. Aceasta este marea descoperire, marea aventură descoperită doar în experimentarea unui cer deschis. Cu adevărat, un cer deschis este moștenirea noastră în calitate de credincioși.

Subiectul unui *cer deschis* apare ca o promisiune a Scripturii prin profeți, și este o țintă mandatată în rugăciune. Cerul deschis este locul în care lumea perfectă a lui Dumnezeu, plină de frumusețe, de ordine și de scop, o umple pe aceasta atât de complet, încât se aseamănă cu cerul în eternitate, chiar dacă suntem încă aici în timp. O astfel de speranță nu este o dorință trufașă sau fără temei a celor ignoranți. În schimb, ea vine cu

convingerea absolută că acest lucru se va întâmpla, trebuie să se întâmple și, într-un sens, este deja la îndemână într-o oarecare măsură. În Împărăție, orice creștere vine în urma administrării cu credincioșie a ceea ce a fost deja oferit, iar nouă ni s-a dat atât de mult! Descoperirea și utilizarea acestui dar al lui Dumnezeu, și anume, darul unui cer deschis, trebuie să schimbe și va schimba totul.

*În Împărăție, orice creștere vine în urma
administrării cu credincioșie a ceea ce a fost deja
oferit, iar nouă ni s-a dat atât de mult!*

Este important să vedem că a avea un cer deschis este ideea lui Dumnezeu, voia lui Dumnezeu. Ca atare, este o însărcinare pentru a ne ruga. În Isaia 64:1, Isaia l-a declarat drept un mandat în rugăciune. Isus a modelat acest lucru având Duhul lui Dumnezeu Care S-a așezat peste El sub forma unui porumbel. Apoi, Isus ne-a însărcinat și pe noi pentru a ne ruga, prin expresia: „*precum în cer, așa și pe pământ*” (vezi Mat. 6:10). Dorința Sa este aceea de a vedea lumea Sa influențând tot ceea ce suntem și tot ceea ce facem. Combinația dintre rugăciune și ascultare eliberează cerul pe pământ/cerurile deschise. Această realitate este abordată parțial de vâlul subțire care există între tărâmul eternității și timp, între cer și pământ, așa cum este accesibilă, întrucâtva, doar pentru că El ne invită să venim.

Gânduri la care să meditezi

Deoarece deschidem această carte cu un subiect atât de unic, vreau să sădesc câteva idei prin intermediul următoarelor versete. Întrucât experimentarea cerurilor deschise este foarte importantă pentru Dumnezeu, ea trebuie să devină din ce în ce mai importantă și pentru noi. Deși versetele de mai jos sunt oarecum aleatorii și fără o ordine specială, fiecare poartă un gând care dezvăluie inima lui Dumnezeu pentru noi în această zi a unui *cer deschis*:

„Aduceți însă toate zeciuielile în vistierie, ca să fie hrană în Casa Mea. Puneți-Mă astfel la încercare”, zice Domnul Oștirilor, „și veți vedea dacă nu voi deschide pentru voi stăvilarele cerurilor și dacă nu voi turna peste voi binecuvântare până nu veți mai avea loc unde s-o țineți!” (Maleahi 3:10).

Acest pasaj din Maleahi leagă deschiderea tărâmului ceresc de ascultarea poporului lui Dumnezeu. Este interesant faptul că, această manifestare a unui cer deschis a fost ca răspuns la dărnicie și zeciuieli, adică locul de unde începe o bună administrare a banilor și a resurselor. Isus ne-a învățat mai apoi, că ceea ce ne califică pentru adevăratele bogății este credințioșia în administrarea banilor (vezi Luca 16:11). Bogățiile pe care le promitea Isus nu erau mai mulți bani. Bogățiile Sale sunt comorile unui tărâm ceresc, un tărâm care este disponibil chiar acum pentru a pătrunde în viața noastră și a o influența. Mai târziu voi trata mai în profunzime acest subiect.

După toate acestea, m-am uitat și iată că în cer era o ușă deschisă. Glasul, pe care prima oară îl auzisem vorbindu-mi ca sunetul unei trâmbițe, mi-a zis: „Urcă-te aici și-ți voi arăta ce trebuie să se întâmple după acestea”! Imediat am fost în Duhul; și iată că în cer era un tron, iar pe tron ședea Cineva (Apoc. 4:1-2).

Îmi place foarte mult acest verset din Apocalipsa, deoarece vorbește despre dorința lui Dumnezeu pentru noi, care este revelată în invitația Sa: „Urcă-te aici”. Acel rai deschis avea să îi permită lui Ioan să vadă ceea ce trebuie să se întâmple în viitor. Cerul deschis ne oferă o poziție avantajoasă unică din care să vedem. Percepția este mai clară pe tărâmul cerului deschis. Toată lumea vede mai bine și gândește mai clar în acel mediu asemănător cerului.

Și s-a întâmplat în acele zile că Isus a venit din Nazaretul Galileii și a fost botezat de Ioan în Iordan. Și îndată, ieșind din apă, a văzut cerurile deschizându-se și Duhul ca un porumbel coborând pe El; Și a venit o voce din cer: „Tu ești Fiul Meu preaiubit în Care Îmi găsesc toată plăcerea” (Marcu 1:9-11, BTF2015).

Acesta este unul dintre cele două versete principale pe care le vom analiza mai târziu în acest capitol. Cerurile s-au deschis ca răspuns la ascultarea lui Isus de a fi botezat în apă de Ioan. A fost un botez al pocăinței. Iar Isus nu avea pentru ce să Se pocăiască. Aceasta a fost rolul Său de mijlocitor, pe măsură ce El S-a identificat cu noi în nevoia noastră după un botez al pocăinței.

Alte câteva versete evocă claritatea care vine prin intermediul cerurilor deschise:

*El însă, plin de Duhul Sfânt, a privit spre cer, a văzut slava lui Dumnezeu și pe Isus stând la dreapta lui Dumnezeu și a zis: „Iată, **văd cerurile deschise** și pe Fiul Omului stând la dreapta lui Dumnezeu!” (Faptele 7:55-56).*

Această relatare uimitoare este despre Ștefan când a fost martirizat pentru credința sa. Isus, Care este descris ca „*stând la dreapta Tatălui*”, este văzut în picioare în această povestire. Isus S-a ridicat pentru a-l cinsti și a-l întâmpina pe primul martir al Bisericii. Ideea devine mai clară: Cerurile deschise oferă o percepție mai mare și mai clară a realității supreme. Iar a nu-L vedea pe Isus pe tron și a nu trăi conștienți de această realitate, ne va face întotdeauna să devenim mai conștienți de realități inferioare.

*I s-a făcut foame și a vrut să mănânce. În timp ce-i pregăteau masa, a căzut într-o răpire sufletească. **A văzut cerul deschis** și ceva ca o pânză mare fiind coborâtă pe pământ de cele patru colțuri. În ea se aflau tot felul de patrupede, animale mici ale pământului și păsări ale cerului. Un glas i-a vorbit astfel: „Petru, ridică-te, înjunghie și mănâncă!” (Faptele 10:10-13).*

Petru a avut o experiență extrem de neobișnuită, descrisă în acest pasaj. Cerurile s-au deschis pentru ca el să poată vedea ce trebuia să facă: să mănânce ceea ce el considera necurat, conform legii iudaice. Cerul deschis a fost o experiență mult mai

mare decât prezența unei impresii a inimii. Uneori, Dumnezeu va crește măsura experienței noastre, pentru că El ne cunoaște capacitatea de a uita sau chiar de a trece cu vederea ceea ce a spus El. Această poruncă nu a fost una pur dietetică. Prin aceasta, Petru avea să obțină o perspectivă mai amplă asupra ajustării teologice atât de necesară, de a primi neamurile în Biserică.

O, de ai despica cerurile și ai coborî! Cum ar tremura munții înaintea Ta! (Isaia 64:1).

Acesta va fi al doilea pasaj în jurul căruia va fi conceput acest capitol. Aceasta a fost atât o rugăciune, cât și o profeție despre un cer deschis. Atunci când *despică* cerurile, El vine.

Fapte violente ale lui Dumnezeu

Există multe fapte ale lui Dumnezeu pe care le-am putea considera violente. Îndeosebi Vechiul Testament este presărat cu astfel de lucruri – de la despărțirea mării Roșii, până la judecata care a căzut asupra Sodomei și Gomorei și până la fulgerele și tunetele de pe munte atunci când Moise a fost vizitat de Dumnezeu. Toate acestea și multe altele, ar putea intra în această categorie. Însă, din punctul meu de vedere, există un act violent biblic care le întrece pe toate. Este experiența din Noul Testament, de la botezul în apă al lui Isus.

Să repetăm versetul menționat mai sus:

Și s-a întâmplat în acele zile că Isus a venit din Nazaretul Galileii și a fost botezat de Ioan în Iordan. Și îndată,

ieșind din apă, a văzut cerurile deschizându-se și Duhul ca un porumbel coborând pe El; Și a venit o voce din cer: „Tu ești Fiul Meu preaiubit în Care Îmi găsesc toată plăcerea” (Marcu 1:9-11, BTF2015).

Scopul principal al acestui capitol se află în sintagma: *cerurile deschizându-se*. În limba originală, acest cuvânt, *deschizându-se*, înseamnă „a rupe”, „a despica”, „a sfâșia”. Este o acțiune violentă.

Natura acestui cuvânt folosit pentru a descrie botezul în apă al lui Isus este demonstrată în continuare atunci când apare în următorul verset din Matei 27:51 (BTF2015), la moartea lui Cristos: „*Și iată, perdeaua templului s-a rupt în două, de sus până jos; și pământul s-a cutremurat și stâncile s-au despicate*”. Acesta a fost un moment intens din punct de vedere spiritual, deoarece Fiul lui Dumnezeu tocmai fusese răstignit și tot ce exista în timp și în eternitate a fost afectat. Perdeaua templului a fost ruptă de sus până jos, din capătul lui Dumnezeu până la al nostru. El este Cel Care a nimicit ceea ce ne desparte de El (acest lucru s-a realizat prin jertfa de sânge a Mielului lui Dumnezeu) și a demonstrat aceasta prin sfâșierea draperiei.

Al doilea cuvânt evidențiat în acest verset este cuvântul *despicat*. Cuvântul folosit atât pentru *rupt*, cât și pentru *despicat*, este același cuvânt folosit la botezul în apă al lui Isus. El poartă în sine o manifestare și mai mare de violență deoarece, împreună cu acea perdeă ruptă, bolovani mari au fost pur și simplu *rupți în două*. Stânci! Au fost despicate. Prin natura cuvântului folosit, putem vedea că, cerul deschis deasupra lui Isus la botezul Său, nu a fost doar o simplă împrăștiere a norilor.

Chiar faptul că aceasta a fost o acțiune violentă implică o rezistență sau o putere deja existentă. Întunericul spiritual trebuia frânt. Eu cred că a fost un tărâm demonic, care funcționa pentru a-i menține pe oameni în orbire spirituală. Însă Isus a fost și este lumina care a venit pentru a lumina pe fiecare om ce vine în lume (vezi Ioan 1:9). Iar la botezul Său în apă, cerurile au fost deschise (au fost despicate!) și Duhul Sfânt S-a coborât. Gândește-te la aceasta: Minunatul Duh Sfânt S-a coborât, prin cerurile deschise, și S-a așezat pe Isus. Și El nu L-a părăsit niciodată.

În concluzie, un cer deschis se referă la prezența lui Dumnezeu: a vedea, a înțelege, a întâlni și a percepe realități pe care circumstanțele le-ar nega, participarea la realități mai mari și intrarea în parteneriat cu El pentru a vedea abundența lumii Sale venind și umplând-o pe a noastră.

Dumnezeu răspunde la rugăciune

Al doilea verset pe care aș dori să îl evidențiez din lista de mai sus este din Isaia 64:1: „O, de ai **despica cerurile** și ai cobori! Cum ar tremura munții înaintea Ta”! Suntem atât de obișnuiți să citim profeții care nu s-au împlinit încă, încât trăim adesea fără să cunoaștem ceea ce a fost realizat deja. Aceste promisiuni împlinite ne permit să ne îndeplinim însărcinarea și destinul. Iar acest verset este, pentru mine, o promisiune foarte importantă de reținut.

În relatarea botezului în apă al lui Isus din Marcu 1, vedem că Dumnezeu împlinește această profeție și, în același timp,

răspunde rugăciunii de mijlocire a lui Isaia. „*Despică cerurile și cobori*”. Lucrul acesta s-a împlinit cuvânt cu cuvânt în acest moment. Ascultarea lui Isus a adus un cer deschis prin care S-a coborât Duhul lui Dumnezeu și S-a așezat peste El. Cerul a fost despicat și El a venit, lucru esențial deoarece Duhul Sfânt L-a împuternicit pe Isus pentru a vedea și a face ceea ce făcea Tatăl. El a fost esențial pentru tot ceea ce Isus a fost însărcinat să facă.

Noi funcționăm având conștientizarea faptului că există cel puțin trei tărâmurile ale cerului menționate în Scriptură. Menționez acest lucru deoarece este vital să ne amintim faptul că puterile întunericului nu ar putea nicicând să blocheze sau să întrerupă ceea ce face Dumnezeu în cer, adică pe tărâmul domniei Sale neperturbate. Chiar dacă El este, cu siguranță, Domn peste toate, El a permis influenței umanității să joace un rol în lumea noastră. El este la comandă, dar a ales să nu controleze deciziile pe care le luăm.

- *Primul cer:* Acesta este tărâmul în care trăim zi de zi. Este tot ceea ce este pământesc și se vede cu ochii fizici.
- *Al doilea cer:* Acesta este tărâmul îngerilor și al demonilor. Este spiritual/nevăzut cu ochii fizici, însă nu este tărâmul cerului propriu-zis.
- *Al treilea cer:* Acesta este tărâmul cerului propriu-zis, unde se află tronul lui Dumnezeu. Tot ce se află în acest tărâm este desăvârșit și minunat, sub stăpânirea și conducerea Sa. Neprihănirea, pacea și bucuria sunt influențele dominante, deoarece tot

cea ce există își găsește identitatea și împlinirea în scopul Său.

Un cer deschis ne pune la dispoziție ceea ce există pe tărâmul desăvârșit al lui Dumnezeu pentru a influența și a modela primul cer, unde trăim noi, fără interferențe din al doilea cer.

Realități conflictuale

Duhul Sfânt, Care trăiește în fiecare credincios, a venit printr-un cer deschis, la fel cum s-a întâmplat cu Isus. Iacov vorbește despre Tatăl și despre inima Sa față de Duhul Sfânt: „*Dumnezeu tânjește cu gelozie după Duhul pe care L-a pus să locuiască în noi*” (Iacov 4:5). Așadar, să privim realitatea mai mare: Duhul Sfânt a venit la noi printr-un cer deschis. Iar Tatăl tânjește după părtășie cu Duhul Care locuiește în noi. Întrebarea mea este următoarea: Ce putere a întunericului poate bloca părtășia Tatălui cu Duhul? Niciuna. Absolut niciuna. Implicația este că, în calitate de credincioși, noi trăim sub un cer deschis. Problema noastră nu este că avem nevoie ca Dumnezeu să facă ceva în plus față de ceea ce s-a întâmplat deja; problema noastră este că trăim fără să cunoaștem ceea ce El a făcut deja pentru noi și modul în care ne-a conceput să trăim, ca urmare a acestui lucru.

*Nu există nicio bătălie între Dumnezeu și Satana.
Dumnezeu este puterea infinită.*

Trăim într-o lume spirituală, cu lumină și întuneric, bine și rău și forțe spirituale ale răutății care acționează pentru a interfera cu ceea ce spune și face Dumnezeu. Dar, permite-mi să precizez foarte clar următorul lucru: nu există nicio bătălie între Dumnezeu și Satana. Dumnezeu este puterea infinită. Diavolul este creat și extrem de limitat, mai ales în comparație cu Însuși Dumnezeu. Imaginea pe care au creat-o unii despre acest război dintre Dumnezeu și diavol este o glumă. O glumă foarte, foarte proastă. Nu ar fi nici măcar un concurs. Războiul a fost între diavol și cei creați după chipul și asemănarea lui Dumnezeu: umanitatea. Atunci când, prin păcat, am renunțat la dreptul și responsabilitatea avută, Isus a devenit om și l-a învins cu desăvârșire pe diavol prin moartea și învierea Sa în locul nostru. Victoria Sa a devenit victoria noastră. Așadar, acum, în Numele Său noi avem dreptul și responsabilitatea de a călca în picioare puterile întunericului și de a expune frumusețea planului original al lui Dumnezeu: învingerea puterilor întunericului prin intermediul celor creați după chipul Său.

Problema constă în tendința noastră de a trăi conștienți de ceea ce a făcut sau de ceea ce face diavolul și apoi de a reacționa la aceasta. Pe de altă parte, Isus a trăit în funcție de Tatăl. El a stabilit un model pe care și noi putem și trebuie să îl urmăm. În al doilea rând, noi reflectăm întotdeauna natura lumii de care suntem cel mai conștienți. Dacă lumea din jurul nostru este una plină de haos, de confuzie, de păcat și de necredință, iar această realitate este ceea ce ne-a captat atenția, acest lucru se va vedea în înfățișarea noastră. Pe de altă parte, dacă trăim conștienți de cerul deschis la care El ne-a oferit acces, vom reflecta, tot astfel, natura acelei lumi prin înfățișarea noastră.

Cred că rugăciunea pentru favoarea feței lui Dumnezeu peste noi este, de fapt, o rugăciune pentru a deveni mai conștienți de lumea Sa decât de oricare alta. (Vezi Ps. 67:1 și Num. 6:24-26). Aceasta este viața binecuvântată a unui credincios.

Cine așteaptă pe cine?

Noi așteptăm adesea ca Dumnezeu să acționeze, când, de fapt, El așteaptă ca noi să credem Cuvântul Său și să trăim pe deplin în ceea ce El ne-a oferit. El așteaptă ca noi să acționăm din credința în ceea ce El a realizat și a promis. Poate că din acest motiv El ne instruiește să căutăm „lucrurile de sus, unde Cristos stă la dreapta lui Dumnezeu” (Col. 3:1). O minte care caută lucrurile de sus, unde Cristos stă, mărturisește despre un cer deschis. Aceasta a văzut Ștefan în experiența cerului deschis din Faptele 7:55-56; era marcat de prezența lui Isus Cristos și de tronul lui Dumnezeu. Ni se poruncește să căutăm această realitate superioară, deoarece această acțiune unică ne permite să vedem ceea ce ne-am propus să vedem, totul în ascultare de El. Fără conștientizarea cerului deschis, vom trăi într-un mod inferior scopului și planului Său pentru viața noastră.

*Noi așteptăm adesea ca Dumnezeu să acționeze,
când, de fapt, El așteaptă ca noi să credem
Cuvântul Său și să trăim pe deplin în ceea ce El
ne-a oferit.*

Trezirea și cerul deschis

Ziua Cincizecimii a fost o zi a experimentării cerului deschis. Beția lor nu este o surpriză pentru oricine a experimentat prezența Sa copleșitoare. Este cu adevărat îmbătătoare. Îți amintesc că Pavel ne-a învățat: „Nu vă îmbătați cu vin, căci aceasta duce la destrăbălare, ci fiți plini de Duh” (Efeseni 5:18). Comparația, deși este jignitoare pentru unii, este de înțeles pentru cei care au fost copleșiți de prezența Sa manifestată.

Ori de câte ori Duhul Sfânt este revărsat asupra oamenilor, acesta este punctul de aprindere al trezirii. El poartă tărâmul Cerului și este El Însuși expresia acelei lumi aici pe pământ. Acel moment de revărsare este ceea ce ne aprinde în scopul nostru divin – familiarizându-ne cu un foc care se găsește doar în prezența Sa.

*Ori de câte ori Duhul Sfânt este revărsat asupra
oamenilor, acesta este punctul de aprindere al
trezirii.*

Trezirile sunt cele mai bune și mai glorioase stări ale bisericii de această parte a cerului.¹

Această afirmație este, într-adevăr, stilul de viață suprem pentru Biserica de pe pământ. Trezirea este realitatea cerului revelată prin intermediul prezenței Sale vădite. Cerul, dezvăluit în trezire, este făcut cunoscut în mod clar aici și acum.

¹ Simeon W. Harkey, *The Church's Best State or Constant Revivals of Religion* (Sydney: Wentworth Press, 2019), 78.

Eternitatea acum

Ne-am născut pentru cer. Realitatea domniei Sale este cea mai minunată descoperire disponibilă pentru noi, deoarece o regăsim descoperindu-L pe Cel Care domnește. Cu alte cuvinte, întâlnim prezența Sa manifestată și totul se schimbă. Aceasta este viața celor care trăiesc cu adevărat într-un cer deschis, deoarece totul este despre El. Trezirea devine, apoi, un mod de viață.

Călătoria mea personală

Trezirea înseamnă că Dumnezeu Se descoperă oamenilor într-o sfințenie minunată și o putere irezistibilă (Arthur Wallis).

Când I-am spus da lui Isus, acesta nu a fost unul parțial sau condiționat. Nu mă interesează abțibildul anilor '70, „Încearcă-L pe Isus”. Așa cum ne-ar spune Winkie Pratney, marele învățător și prieten din Noua Zeelandă, „Isus nu este la încercare. Noi suntem”. *Da*-ul meu a însemnat o abandonare completă a obiectivelor, ambițiilor, posesiunilor și drepturilor mele. Totul doar pentru a-L urma. Nu a fost neglijent și nici întâmplător. Acum pot vedea că El mi-a dat har pentru acel moment, deoarece *da*-ul Său absolut pentru mine a devenit *da*-ul meu absolut pentru El.

Au trecut aproape cincizeci de ani de când m-am rugat acea rugăciune înfricoșătoare: „Doamne, poți avea totul”. Cu toate că am fost crescut în biserică și am crescut având o conștientizare a lui Dumnezeu și a dragostei Sale pentru mine, ceea ce îmi cerea Dumnezeu era diferit de lucrurile cu care eram obișnuit. Am știut că despre aceasta era vorba și că nu va mai fi renegociat vreodată.

Această călătorie a fost mai plină de împliniri și de satisfacții decât am crezut că este posibil. De asemenea, a fost costisitoare în moduri care nu mi-au trecut niciodată prin minte. Însă alegerea mea de a da totul și de a face totul a fost făcută cu mult timp în urmă pentru Cel Care a dat totul pentru mine.

Este important să știm că prețul pe care îl plătim nu este niciodată mai mare decât binecuvântările pe care le primim. Împărăția Sa nu funcționează așa. Ar fi o nebunie să plantezi un bob de porumb, așteptându-te să recoltezi doar un bob. Nici măcar natura nu permite acest tip de gândire. Așadar, încerc să trăiesc conștient de faptul că orice pierdere este temporară și orice binecuvântare, eternă.

Prețul pe care îl plătim nu este niciodată mai mare decât binecuvântările pe care le primim.

Ce am văzut

Trebuie să recunosc că am văzut mai multe decât am crezut vreodată că voi vedea. Nimic nu a fost câștigat prin merit. Și, chiar și atunci când El a răspuns unei mari credințe din partea mea, credința a fost darul Său pentru mine. Totul este prin har. Totuși, pe de altă parte, am văzut ceea ce este disponibil în Cristos și parcă abia am început. Am fost captat de Dumnezeu pentru un scop: Trezire– mișcarea extravagantă a Duhului Sfânt. Și, drept răspuns, apuc acest scop prin credința care vine din predare.

Invitația de a vorbi

În decembrie 1995, am fost invitat să vorbesc în biserica Bethel, locul în care am fost, împreună cu Beni, în ultimii 25 de ani. Aceasta este biserica care ne-a trimis în urmă cu șaptesprezece ani pentru a-i păstori pe oamenii din Mountain Chapel, în Weaverville, California. Bethel era biserica mamă.

Conducerea bisericii Bethel a vizitat Mountain Chapel și a văzut mișcarea lui Dumnezeu pe care o experimentam. Deoarece pastorul lor tocmai plecaseră, mi-au cerut să mă întorc și să îi iau locul. Am venit pentru a vorbi în acea duminică dimineață din decembrie, pentru ca oamenii să poată vedea ce vor primi dacă voi fi adus. În timpul mesajului, le-am spus: „Eu m-am născut pentru Trezire și acest lucru nu este negociabil. Trezirile sunt foarte dezordonate. Dacă nu vreți acest lucru, nu mă vreți pe mine”. Răspunsul copleșitor a fost *da!* Le era foame și sperau că vor vedea o mare mișcare a lui Dumnezeu în sezonul următor.

Observația mea cu privire la faptul că trezirea nu este negociabilă nu a fost atât de nepoliticos pe cât pare în scris. Dar nu a fost nici o declarație exagerată, în încercarea de a convinge că eu sunt cel pe care îl doresc. Experimentam o uimitoare mișcare a lui Dumnezeu în Weaverville și eu mă simțeam onorat să fiu acolo unde Dumnezeu putea face ceea ce dorea. O mutare la o biserică mai mare nu era importantă pentru mine și nici nu am considerat-o neapărat o promovare. Tot ce îmi doream era să fac parte din ceva pentru care nicio persoană nu își putea asuma meritele. Observația mea a reprezentat atât o sinceritate profundă, cât și un avertisment cu privire la schim-

bările în curs dacă urmau să spună da. Știam că, manifestarea în moduri neașteptate a lui Dumnezeu ar însemna un demers costisitor pentru noi toți.

Trezirea este o cedare continuă în fața Duhului Sfânt. Acesta este scopul pentru care sunt în viață. Călătoria vieții mele este aceea de a învăța căile Sale și de a naviga direcția vieții mele ca răspuns.

Trezirea este o cedare continuă în fața Duhului Sfânt. Acesta este scopul pentru care sunt în viață.

Cedarea este necesară pentru o credință mare. Însă, o credință mare nu este pasivă. Cu pasivitatea nu se face mare lucru. Munții sunt mișcați prin acțiunile agresive care dovedesc existența credinței. Niciun efort nu poate produce minunea lui Dumnezeu. Ea nu este produsul eforturilor noastre sau al puterii personale. Credința vine în urma predării, nu prin eforturi. Însă ea trebuie să fie manifestată prin intermediul acțiunilor.

*Da-ul absolut al acestei familii bisericești dezvăluie faptul că strigătul pentru Trezire este încorporat adânc în inima popoului lui Dumnezeu. Deși știu că definițiile noastre variază în diferitele porțiuni ale trupului lui Cristos, noi știm în mod instinctiv, că trezirea este voia lui Dumnezeu deoarece, în trezire, *Dumnezeu face ceea ce dorește.**

GOLD BOOKS

Aceasta a fost o previzualizare gratuită.

Pentru a continua lectura, comandă cartea completă pe goldbooks.ro.

Ceruri Deschise

de Bill Johnson

goldbooks.ro

<https://goldbooks.ro/bill-johnson/ceruri-deschise-18.html>

Livrare prin curier in 1-3 zile . Plata card sau ramburs

Editura Gold Books . Baia Mare